

Előfizetési árak:

Egész évre	5 frt — kr
Fél évre	2 " 50 "
Negyed évre	1 " 25 "
Néptanítóknak egész évre	3 " — "

Hirdetési díjak

a legutjányosabban számítottanak.
Bélyeg minden beiktatásért 80 kr.

BAJA

vegyes tartalmu hetilap.

Megjelen minden szerdán és szombaton.

Szerkesztői Iroda,
hova a lap szellemi részét illető külde-
mények intézendők:
ÁLLAMI TANÍTÓKÉPEZDÉBEN.
Levelek csak bérmentesen fogadhatók
el. Kéziratok nem adhatók vissza.

Kiadóhivatal:
Az előfizetési pénzek és hirdetések a
kiadóhivatalba — N a n a y L a j o s
könyvnyomdájába — küldendők be
(Bódog-tér, Scheibner-féle ház.)

Egyes szám ára 5 kr.

Előfizetési felhívás a

„BAJA“

ezsmű hetenkint kétszer megjelenő közlönyre.

Előfizetési feltételek:

negyed évre	1 frt 25 kr
fél "	2 " 50 "
egész "	5 " — "

Vidéki előfizetésen legcélszerűbben postautalványon
eszközölhetők.

A nagyérdemű közönség szives pártfogását és anyagi
támogatását tisztelettel kéri a „BAJA“ kiadója.

Víz ut Flumdbá.*)

Mezőgazdaságunk az utolsó időben nagy megpróbáltatás-
ásoknak van kitéve, csapásra csapás következett, alig
eszmélt fel az egyikből, máris a másik sujtott feléje.

Ha az általános zűrzavarban, melyet a természeti
elemek, a helytelen gazdálkodási rendszer, a külföldi ver-
seny, a tarifák harca, a szorult pénz és hitelviszonyok
különböző mértékben és fokban segítettek előidézni — a
kibontakozás fonalát keressük, arra az eredményre jutunk,
hogy valamin a bajoknak nem egy a kuforrása, úgy nem

*) A magyar mérnök egylet vízépítészeti szakosztályának véleményéből.

TÁRCSA.

Nem kolompol

Nem kolompol már a pusztán a gulya,
Nincs pásztortűz, nem eped a furulya,
Kis fűlme nem kesereg már vele,
Hős tanyáján nincs lomb, lehullt levele.

Nem gyöngyözik friss harmat a fűszálon,
Játszi lepke nem alszik a virágon . . .
Elhervadt a fűszál, virág — bánatba
Szeretőjük, a lágy szellő, elhagyta.

Egy kis csillag sem mosolyog az égen,
Terhes felhő betakarta egészen.
S úgy elbusul a vén felhő egyszerre,
Hogy könyai peregnék le a földre.

Mért búsulhat az a felhő annyira? . . .
A virágot, a falombot siratja? . . .
Nem várja most „piros-hajnal“ ölére,
Azért búsul, az nincs neki kedvére.

Mikor még a rózsás hajnal mosolygott
Minden felhő egy aranyos mosoly volt . . .
Össe-vissza futottak a kék égen, —
S mosolyogva haldokoltak estelen . . .

Nem kolompol már a pusztán a gulya,
Nincs pásztortűz, nem eped a furulya . . .
Suvultó szél kerget sárgult levelet,
Mégöl mindent ez a halál lehetet

Száva János.

is lehet egy az orvossága sem. Sok téren, sok tekintetben
kell együttesen és összhangzatosan működni, hogy a mező-
gazdaság válsága megszűnjék és a termelés értékesítésé-
min- den irányban a biztonság, az átlagoság azon fokára emel-
kedjék, mely után minden népek törekedni legfőbb célja
kell, hogy legyen.

Kétségtelen, hogy új vízi-utak nyitása által közgazda-
ságunkat tetemesen emelhetjük; oly igazság ez, melyet mai
napság már mindenki egyaránt elismer és a melynek fejte-
getését vagy bizonyítgatását egészen fölöslegesnek találjuk.

Azonban följötte fontosnak és följötte időszerűnek tart-
juk hozzászólni ahhoz a kérdéshez, hogy melyik az az
irány, melyik az a vonal, mely első sorban kiépítendő vol-
na, mely azonnal tetemes lendület biztosítana nyera ter-
ményeink és első sorban gabonánk kivitelének.

A közvélemény az utóbbi időben a Vaskapu szabályo-
zásával, a Gönyő mellett levő hajózási akadályok eltávolít-
ásával, a csongrád-budapesti és vukovár-samaczi csatornával
foglalkozik előnkbenben.

Mi részünkről határozottan és nyíltan kimondjuk, hogy
ezek az irányok és akadályok mindenikét igen fontosnak,
eltávolítását vagy kiépítését közlekedési vonalaink történe-
tében korszakalkotónak tekintjük; sőt minden szűkkel-
ségről távol — őszintén óhajtuk — de ha a helyes
sorrendről, ha arról van szó, melyikre fordítottassék az or-
szág első fillére — akkor érezt és hazafias megfontolás
után nem habozunk kijelenteni, hogy a vukovársamaczi csa-
torna kapcsolatban a Száva és Kulpa hajózhatóvá tételével

A pecsétgyűrű.

(Elbeszélés.)

Irta: Harminczasy Kálmán.

Végre elérkezett a várva-várt est, az idő az előző napitól
csak annyiban különbözött, hogy lanya szellő lengedezett a zö-
rgőtető a fák leveleit. A fülemilk hangjai is csak elvélve voltak
hallhatók. Az említett erdei mulató helyen, mely a várostól mint-
egy öt percznyi táviban van, az előbbi társaság volt látható
egybegyűlve. Névayék egész komolyan hallgatták a beszédeket,
de ők nem szóltak egy szót sem. . . .

Mintegy 10 óra tájban oszlani kezdett a társaság, először is
Névayék mentek el, azonban távozások után alig néhány másod-
percz múlva egy hangos, de örömteljes sikoly volt hallható: „Le-
lencz kedves férjem, lelencz!“ — azután ismét csend kelet-
kezett.

Vértessy a szavak elhangzása után örömtelten mondá: —
Megtalálták! Most már ők kimondhatlan boldogok. Kimondhatlan
boldog az édes anya, de a fiu is és Névayék a legboldogabbak.

— Miért? kérdé egy uri ember Vértessytől.

— Van már gyermekök; nem fognak többé Jaremiádokat
zengeni azért, hogy nincs kire hagyni vagyonukat, felelt komolyan
Vértessy.

— Gyermekök? Névayéknak? Csakhogy talált gyermek ergó
mégsem az övék, mondá az előbbi ur.

— De igen is az övék: gyermekök lesz az még pedig tör-
vényesített, egyszersmind a Névay-féle terjedelmes birtoknak kizá-
rágagos örököse — felelt pátosszal Vértessy.

— Azért mégis csak „lelencz“ lesz annak a neye, s szé-

egész Károlyvárosig — az az irány vonal, melyet teljes erővel mielőbb elérni igyekeztünk, hogy valahára czélirányosan juthassunk saját földünkön saját tengerünkre!

A Száva legkisebb magassága a tenger színe fölött Samacznál 78-1 méter, míg a Dunáé Vukovárnál 75-3 méter. A Duna-Száva közti vízválasztó legmagasabb pontjának coltuja 96 m., 18 méternyi magas és mintegy 6000 m. széles földhát képezi a csatorna foganatosításának egyedüli jelentékenyebb nehézségét, azonban tekintve azt, hogy ezáltal 8-75 mértöldnyi hosszú csatornával 67 mértöldnyi utat rövidítettünk meg, nemcsak nagyobb természeti akadálynak nem mondható, hanem ellenkezőleg oly kedvező geológiai alakulás, mely a sítamlásra ömlegéstől kímálkozik, a miért is a rómaiak idejétől kezdve számos terv létezik erre az összeköttetésre nézve.

A csatorna építésének költségeit a tervezetek közel 8 millió forintra teszik; az összes kiemelendő földtömeg 7 millió 200 ezer köbméter, melynek legnagyobb része, 4 millió köbméter a vízválasztó átvágásaira esik.

A vukovár-samaczi még inkább a vukovár-jarugei csatorna kiépítése által elkerültenének mind ama hajózási akadályok, melyek az Alsó-Száva-n e közlekedést felette megnehezítik, sőt veszélyessé teszik.

Nevezetesen Samacznál ömlik a Szávába a Boszna, mely tyuktojás nagyságú kavicsot rak le torkolatánál; 6 egész 12 óra alatt 3 — egész 4 méter magasra megárad és nem ritkán a Szávát 24 óra alatt 1-3 egész 2-6 méterrel duzzasztja.

Még rosszabb e tekintetben a Drina, a Szávának legnagyobb mellékfolyója; egészen tompa szög alatt ömlik bele és torkolatánál ökönyi magasságú kavicsot rak le, áradásai aikalmaival pedig az anyafolyót 1-6 egész 2-2 méterrel duzzasztja. A Drina torkolata alatt Racsá környékén van a hajózásra a legveszélyesebb pont, ugyanis itt 3220 méter hosszúságú 1-26 méter esés van és az 1866 jun. 20-iki bizottsági jegyzőkönyv adatait szorint 50 év alatt 899 emberélet esett ott áldozatul.

Átalán a Mitrovicza és Belgrad közti igen széles meder telve van sekély helyekkel, úgy hogy ha a mitroviczi mérce zorus fölött 3 labnyi vízállást mutat a folyó hajózása még a legcsekélyebben merülő gőzhajókkal sem eszközölhető.

gyenkezve kell annak majdan visszaemlékezni arra, hogy őt erdőben találták, vizsonzá az ismeretlen.

— Nem igen uram, — kezdé Vértesy — nem is fogják azt majdan — én legalább hiszem — tudomására hozni, hogy a Balázsfalvai erdőben találták.

— Boldog lesz a fiú, Vértesy ur, még pedig igen boldog — válaszolá az ismeretlen.

Igy folyt a beszélgetés tovább is, míg az erdőcskéből haza értek.

Névayné amint a csecsemőt felvette, ki egy az ut mellett i bokor elé volt téve. azt azonnal magához szorítá és megcsókolta, mi közben szeméből könnyek csordultak ki: sirt örömben azért hogy most már van törvényes örökös, agg fkorára pedig vigasztaló, azonban az támasztott benne mégis némi aggályt, valjon fiú-e a lelenz nem-e leány, mert ő annak legkevésbé sem örvendene.

Névay pedig szintén örömtelzen mondá, hogy életében kevés oly boldog perczet ért meg mint midőn a csecsemőt megtalálták.

Rohantak a szó szoros értelmében — a lelencczel haza felé, egymáshoz egy szót sem szólva — el voltak telve boldogsággal.

Lakásukba érve első teendőjök volt megnezni, valjon fiú-e a lelenz, s ha az, akkor, mint Névay mondá, tíz ezer forintos alapítványt tesz egy lelenz — de fiú felneveltetésére.

Mohó kíváncsisággal bontotta fel Névayné a gyermeket a vánkosból, mibe igen erősen be volt kötve. Alig emelé azonban szét a vánkos széleit, — egy levelet talált ott, melyben felkérettek a becsületes megtalálók, hogy a fiut felnevelve a most nyakában függő pecsétgyűrűt mindig rajta hagyják. Ha pedig felnő huzza ujjára — követ befelé fordítva, enből talán felfogja ismerni szeretett

A károlyváros-fiumei vasut közvetitené a forgalmat, mert a Karsz hegység kopár sziklái között csatornáról még álmodni sem lehet.

A vukovár — károlyvárosi vízi ut létesítése által oly órási közgazdasági előnyöket érünk el, melyeket jelenleg csakis mérlegezni, de kiszámítani nem vagyunk képesek.

A sziszeki kereskedelmi kamara jelentésében a Duna és Száva közötti forgalmat 1868 ban összesen 2 millió métermázsúra teszi, melynek fele vagyis 1 millió mmásza a gabonafélékre esik. Már magában ez a helyi forgalom elegendő volna arra nézve, hogy a vukovár-samaczi csatorna kamatait fedezze. Ha azonban ez a vízi ut azzá válik, a mivé lenni hivatva van, yers terményeink kiviteléi útjává, akkor az átmeneti forgalom a helyi forgalmat sokszorosan túl fogja haladni.

Jelenleg egy métermázsza gabonának szállítása vasuton, egész vagon rakodmányt véve, kerül Szegedtől — Fiuméig 197 krba, míg Sziszekig hajón szállitva 90 krba. onnet Fiuméig 40 krba, tehát összesen 130 krba, ha a vukovár-samaczi csatorna kiépül ez az összeg leszál 90 egész 100 krba, úgy hogy minden métermázsánál 1 irtot teend ki a különbözet, mely a magyar gabona versenyképességnek válik a javára; ezzel az egy forinttal métermázsáját gabonánkunk a jelenlegi ártiak szerint Fiuméből Nyugat Európa barmely kikötőjébe elszállitathatjuk.

Ily roppant előnyök mellett alig jöhet számításba, hogy néhány garantalt vasutvonalnak jövedelme csökkenne, a mit kevésbé, mert a károlyváros fiumei vonal több bevétele azt bőven fogja kárpótolni. Különben is nem lehet arról szó, hogy nehany vasutvonal miatt az országnak oly roppant fontos mezogazdasági aga, mint a gabona termelés — szenvedjen versenyképességében.

Túrr Istvan tagtarsunk ama eszméjét, hogy a vízi szállításra vetett adóbi csatorna-építési alap teremtesék ez az upponan épült csatornák az állam birtokában maradjanak — czélirányosnak és üdvösnek tartint. És annál kevésbbé látunk az önmegadóztatás e nemében méltánytalanságot, mert a vízi szállítás ily csekély, legfeljebb 4 százalék adó mellett, még mindig igen nagy előnyben lesz a vasuti szállítással.

És annál inkább megragadandónak tartják ezt a pénzügyi módozatot, mert jelenlegi viszonyaink között más —

gyermekét, kitől most oly kínosan kellett megválnia. A levél előlvasása után örömtel hangon kiáltott fel Névayné: Kedves Bélam fiunk van — fiú a lelenz!

• — Eju?! kiáltott Névay, miközben egy csókot nyomott nejének örömsugárzó arczára.

Névayné tovább nézve a fiut, egy selyem szalagon függő pecsétgyűrűt látott meg a gyermek nyakán. A carneol gyűrű kövében „B. L.“ betű van bevésve, mit meglátva Névay is, nem minden zavar nélkül távozott a tereméből.

Azt az örömet, mi Névayné környezte akkor, midőn meglátta, hogy a lelenz fiú — lelni lehetetlen; a gyermeket magához szorítva érthetlen — anyai — hangokat susogott néki, s majd maivul nevetni kezdett a mosolygó kisedre, kit fekete szeméi oly széppé tették.

Egyszóval Névayék házat öröm s jókedv környezte, mert mit birni ohajtottak, meg volt már, s életben maradásáért Névayné imákat mondott köszönettel egyetemben a nagymindenség Urához.

Következő napon már csaknem mindenki tudta Balázsfalván, hogy gyermeke van Névaynak, de azt hogy az talált gyermek, igen kevesen sejtették, Névay pedig nem igen dícskedett azzal, hogy gyermekét találta, hanem igenis azzal, hogy az saját törvényes gyermeke.

Lajos névre keresztelték a törvényesített fiut s így neve: Névay Lajos.

(Folyt. köv.)

megfelelő kibontakozást nem látunk. De e mellett feletle fontosnak tartjuk, hogy ezt a csatorna vonalat, valamint az ezután épülő vizutakat az állam tartsa kezében, mert csak ekkor fejlődhetik egészséges verseny a vízi- és vasúti között és üzethetik a nemzet érdekeinek megfelelő tarifá politika.

Építsük ki tehát első sorban a vukovári-somaczi csatornát, tegyük hajózhatóvá még a legkisebb vízállásnál is a Szávát és Kulpát — hogy leröjünk valahára azon számos tartozásokat, melyekkel magunk és tengeri kikötőnk irányában mindekkoráig adósok maradtunk! M. F.

H I R E K.

— **A vasárnap megejtett városi képviselők választásáról a következő névsort közölhetjük.** Megválasztattak a belvárosban: Koller Ágoston 290 szavazattal, Atanackovics György 222 szavazattal, Barasics József 219 szavazattal, Gál Péter 216 szavazattal, Allaga Imre 215 szavazattal, Dr. Hauser Mór 213 szavazattal, Dr. Ladányi Mór 168 szavazattal. A II. kerületben Borkovics Péter 170 szavazattal, Kiegerl János 131 szavazattal, Ertl Ferencz 127 szavazattal, Szemes András 125 szavazattal, Sámuel János 125 szavazattal. A harmadik kerületben Bajai Péter 88 szavazattal, Zsivánovics Ferencz 88 szavazattal, Szolner Rezső 87 szavazattal, Drescher Ede 84 szavazattal, Pap József 82 szavazattal, Pollák János 74 szavazattal.

— **Meghívás.** A bajai polgári olvasó egyelet 1880-ik évi január 17-én a „Bárány” szálloda nagytermében — saját könyvtára javára — zartkörű táncvizalmat rendez. Belépiti díj 80 kr.

— **Csillóörtökön** Kertész Gyula jutalomjátéka lesz, mely alkalommal a „Zsidó nevével” című enekes színmű adatik.

— **A „Magyar Föld”** azon minden józan kedélyt fölháborító hírt hozta, hogy Majthényi Izidor kitünő lövő halálosan megsebesítette Verhovay Gyulát a kisbirtokosok földhitehitezetének ügyében gr. Fesztestet P. eden intézett leleplezésekert pisztolyiával vitt párbajban. Ez esetet következőleg beszél el:

Verhovay Gyula a „Függetlenség” szerkesztője és báró Majthényi Izidor közt ma délelben a lövéses-terem veres kimenetelű pisztoly-párbaj volt, melyben Verhovay Gyula aggasztón megsebesült. A felek 25 lépésnyi távolságról löttek. Mindegyik öt lépést tehetett előre. E jogával azonban csak b. Majthényi Izidor élt. A két lövés majdnem egyszerre dördült el s Verhovay, kinek a golyó mellette furódott az első perczben egész szilárdon állva maradt s a segítők úgy hittek nem is történt baj. Csak miután néhány lépést tett segédei felé, kezdett ingani s kezével sebéhez kapott. Verhovayt lakására szállították. A nagy vereszeség rendkívül elgyöngyöztette, de öntudatát még delutánig is megtartotta. Luminizer négy óraker kiakarta venni a golyót, de azt nem találta meg. A beteg állapota kiűnben oly vessélyes, hogy a műtétet két napig várták kell, mert a sebesült rendkívül gyenge. A veres eset összefügg a kisbirtokosok földhitehitezetének botányával. Verhovay lapja az utóbbi napokban igen terhelő leleplezéseket tett Fesztestet Pál grófnak Végh Ignáczhoz való viszonyáról. E miatt e hó 7-én gróf Almásy Kálmán, gróf Bathványi Elemér és báró Majthényi Izidor megjelentek a „Függetlenség” szerkesztőségében s kijelenték, hogy Fesztestet grófort „korrekt” embernek tekintik. E nézetüket akkor is fenntartották, midőn Verhovay három levelet mutatott föl, melyek Fesztestet grófra nézve kompromittáltak. Sőt Majthényi az egész ügyet magáávé tette s két segéde: Beniczky Gábor és b. Üchritz Zsigmond által egy hozzájuk intézett levelet olvasott fel Verhovay előtt, melyben ez utóbbit „jellemtelen rágalmozó” nak nevezi. E sértés miatt hívta ki Verhovay két segéde: báró Mednyánszky Arpád és Komjáthy Béla által b. Majthényi Izidort. Ez utóbbi tudvalevőleg az ország egyik legkitünőbb galamblovőse s ellenfelel szemközt nagy előnye volt; szerencséje volt az is, hogy állt a l a t a l a s m e r t fegyverrel lött. A segítők ugyanis egész Budapesten nem bírtak új pisztolyt szerezni, tehát báró Üchritz az Almásy Kálmán, Komjáthy Béla pedig saját használt pisztolyait vitték magukkal.

A pisztolyokra sorsot húztak, s a sors az Üchritz által vitt Almásy-féle pisztolyokra esett. Két orvos volt jelen dr. Csillag Zsigmond és dr. Farkas László. Ezek rögtön befektették a sebesültet a földre, felgombolták ingét, a mely már egészen el volt boríva a vértől. Verhovay ekkor vizet kért, ez azonban nem lévén dr. Csillag egy kis havat adott neki. Ezután bekötötték sebé. A golyó a jobboldali felső borda fölött, a gége mellett a tüdő fölött a bal lapoczká alá furódott. Verhovay felgyógyulásához, az orvosok nézete szerint, nagyon csekély a remény.

Ez a dolog rövid története. Magáról a dologról csak egy vélemény uralkodhatik. A meghotránkzás, a felháborodás érzete az, mi mindenkin erőt vsz. Hallatlan eset, hogy gyilkos eszközökkel akarja valaki a sajtó szólásszabadságát terrorizálni. És a

jelen eset annál inkább felháborító, mert báró Majthényi egyáltalában nem is volt érdekelt fél, neki egyáltalában joga sem volt a mások ügyébe avatkozni, annál kevésbé a párbajt kieroszakolni Verhovaytól, a ki kijelentette, hogy a lapjában megjelent sérelmesnek vett cikket nem ő írta és annak szerzőjét meg is nevezte. Ugyan hova jutunk, ha a köteleesség híven teljesítő hírlapíró azzal akarják hivatásától elriasztani, hogy a legkitünőbb lövők vagy vívók egyike, kinek valami nem tetszik, párbajra kényazeríti őt? Hogy ez miként folyik a lovagiaság szabályából, azt józan eszszel, tiszta lélekkel senki sem magyarázhatja meg. Ez talán megjárta a sötét közepkorban, de a 19. század utolsó negyedében az ily eljárás, a leggyöngyöbben szólva jogtalan támadás, igazi néven megnevezve: bűn, melyért a törvény a vétkeket felelősségre vonni köteles.

— **Beküldetett:** „Névtár a zirc-, pilis-, pástói- és sz.-gottardi egyesült apátságokba kebelezt cisterci kivaltságos sz. rend személyzete- s történeteivel az Úr 1880-ik évére.” — Az egyes sajtóságok viszontagságos történetén kívül olvashatjuk a névtárban a rend tanítói és lelkészedei nagy kiterjedésű működését s megtudjuk belőle hogy jelenleg összesen 108 tagja van.

— **Meghívó.** A bajai ipartársulat 1880-ik évi január hó 28-án a „Bárány” szálloda nagytermében segély pénztára javára sors-huzással egybekötött táncvizalmat rendez.

— **Merénylet egy tanár ellen.** Dr. Alberthez, az insbrucki egyetem orvosi karának egyik tanárához karácsony-estéjén egy tisztességes kinézésű úri ember állított be, bemutatá magát mint Albert régi barátját, s előadta, hogy bizonyos baja miatt tanácsot jött kérni hozzá. Egyszermind kért pár felhőnémet is az orvostól, mert holniját már becsomagolta; azután kérte az orvost, hogy legyen eincző iránta, mert néha szorakozott. Azt is mondta, hogy ruhája meg van mérgezve. Dr. Albert mindjárt átíatta, hogy örültem van dolga, de azért megígérte, hogy teljesíteni fogja kívánságát. Mikor az orvos egy fali szekrény felé ment, az idegen hátulról revolvert húzott ki zsebéből, s az orvosra czélelt. Az orvos gyorsan megkapta a fegyvert, s el akarta az őrlítőt venni, ez azonban nem engedte. Küzdelem fejlődött ki közöttük. Mikor az orvos látta, hogy hiába kiabál segítségért, ezt mondá ellenfelének: „Mindjárt bezaratom, ha a revolvert nem adja ide!” Az őrlít és szavakra megrettent, mit az orvos felhasználva, kiragadta kezéből a fegyvert. Azalatt egy rendővs érkezett, ki a dühöngőt megkötözte, s a tébolydába vitte. Később kúrt, hogy az őrlít: Czernikovsky, gleichbergi furdóvos.

— Lapunk mai számához van mellékelve a „Neues Pester Journal” című politikai napilap előzetesi felhívása.

S z i n h á z.

(H y.) Szombaton, Szirmai Ernő jutalomjátékául „A varázs fátyol” című hatalmas operette került színré zsufolásig tett ház előtt.

A szereplők között az első helyet B. N i k ó L i n a asszony (Margit) foglalja el, mint kedves és szabatos játéka ügy dalaival melyek közül a „Majd ha fagy” címűt ismételnie is kellett — vitta ki magának. S z i r m a y E r n ő (Muff Ádám) szintén helyesen alakított és játszott, bár az ő kedvelt komikumát itt nem érvényesíthette, mi egyedül szerepének tulajdonítandó. Választhatott volna ő mást jutalomjátékául, melyben nem mint mellékszereplő játszik, hanem mint elsőrendű szerepl. Jakabffy (Aron) igen jól játszott, szerepét érvényre emelte. A kar lehető leggyengébb volt.

V a s á r n a p telt ház előtt adatott Szigligeti Edének „A s t r i k e” című vig jelenetekben gazdag népszínműve. Első sorban J á n i (Lajos) emelkedő ki szabatos játékért. N a g y n é (Anasztazia) szintén jól játszott. L u k á c s y (Max) a meggondolatlan ifjut jól játszotta el; ajánljuk neki, hogy inkább ilyen, mint szerelmes szerepeket játsszék.

Tegnap adatott Hegyi G y u l a — a vidék első rendű színészének — 1-ső vendégfelleptéül „Parlagi Jancsi” ismert énekes vigjáték.

Ma, ugyancsak Hegyi ur 2-ik felleptéül Szigligeti Ede kitünő vigjátéka „Liliomfi” került színré.

